

Werken in coronatijd: ervaringen van professionals in het sociaal domein

Tijdens de periode van de eerste lockdown en de versoepelingen die daarop volgden, deed het lectoraat Jeugd van Hogeschool Utrecht onderzoek naar de impact van (de maatregelen tegen) COVID-19 op het gezinsleven. In [het onderzoek](#) is met behulp van een digitale vragenlijst gekeken hoe ouders en grootouders omgaan met de uitdagingen in coronatijd en hoe ze deze inbreuk op hun normale leefomstandigheden ervaren. Eind april 2021 gingen onderzoekers Anna van Spanje-Hennes en Marije Kesselring in gesprek met sociale professionals. Herkennen zij de bevindingen uit het onderzoek en hoe ervaren zij het werken met gezinnen in coronatijd?

De uitwisseling vond plaats tijdens het symposium Onderzoek, Onderwijs en Praktijkleren dat georganiseerd werd door het Instituut Social Work (ISW) van Hogeschool Utrecht. Dit online symposium was bedoeld voor alle praktijkbegeleiders van de drie uitstroomprofielen van ISW; Jeugd, Zorg en Welzijn & Samenleving. Aan de uitwisseling over het werken in coronatijd namen 9 sociale professionals deel van verschillende organisaties, zoals het buurtteam, bureau Halt, een organisatie voor jeugdhulp en een steunpunt voor vluchtelingen.

Veel herkenning

De professionals herkennen zowel de positieve ervaringen als de verontrustende signalen die uit het onderzoek naar voren komen. Zo geven ze aan te merken dat de extra gezinstijd en de afname van sociale druk sommige gezinnen goed doet. Ook zien ze veel veerkracht bij gezinnen en hun omgeving om de uitdagingen in deze tijd het hoofd te bieden: *“Positief was de veerkracht van veel mensen, creatief zijn met wat je kan doen in sociaal opzicht”*.

De ervaring van de professionals is echter dat deze tijd voor veel gezinnen toch vooral ingewikkeld is. Net als in het onderzoek, zien ze ouders worstelen met de verschillende rollen en gevoelens van schuld en tekortschieten. Vooral voor ouders met kinderen in de basisschoolleeftijd en eenoudergezinnen loopt de stress volgens de professionals soms flink op. Dit kwam ook uit het onderzoek naar voren.

Ook het gemis aan sociale contacten en het gebrek aan praktische ondersteuning van met name grootouders “om de boel rond te breien” roept veel herkenning op.

Met pieken en dalen

Over het werken in coronatijd zijn de ervaringen ambivalent. De professionals geven aan dat ze digitaal en telefonisch hulpverleners lastig en vermoeiend vinden. Ze missen het fysieke contact tijdens bijvoorbeeld huisbezoeken en twijfelen of ze via (beeld)bellen wel voldoende zicht houden op het gezinsfunctioneren. Voor sommige professionals was dit reden om toch op huisbezoek te gaan: *“Ik ben af en toe rebelser geweest dan dat de maatregelen toelieten, ik merk dat ik het 'zien' van de gezinnen ontzettend belangrijk vind om kwalitatief goede hulp te kunnen bieden. Het echt kunnen voelen, zien en ervaren hoe een gezin erbij zit”*. Ook het sparren met collega’s wordt gemist. Tot slot zorgt het bieden van ondersteuning met inachtneming van de eigen gezondheid voor extra stress.

Toch zijn er ook positieve ervaringen. De professionals noemen het werken in coronatijd uitdagend, maar ook efficiënt. Bovendien maakt het ook creatief: *“Ik heb trainingen en intervisie online opgetuigd, dat was heel leerzaam en ook een kans om verbinding te houden met collega’s”*.

Meer maatwerk en hybride werken

De professionals hopen dat na coronatijd maatwerk – hulp afhankelijk van de context en passend bij de ondersteuningsbehoeften van een gezin – mogelijk blijft. Verder hopen ze vooral dat er ruimte blijft voor gedeeltelijk thuiswerken, met name voor administratieve klussen: *“Een ochtend of middag in de week om thuis in alle rust wat meer administratieve taken uit te voeren”*. Gedeeltelijk thuiswerken geeft volgens de professionals rust, is efficiënt en zorgt voor een goede balans tussen werk en privé.